

Duchovní boj 12

Povolání ke společnému vítězství

Efezským 5:

21 Podřizujte se jeden druhému v bázni před Kristem: 22 Ženy, podřizujte se svým mužům jako Pánu, 23 neboť muž je hlavou ženy, jako je Kristus hlavou církve; on je zachráncem těla. 24 Ale jako církev je podřizena Kristu, tak i ženy ve všem svým mužům. 25 Muži, milujte své ženy, jako i Kristus miloval církev a sám sebe za ni vydal, 26 aby ji posvětil, když ji očistil vodní koupelí v slovu, 27 aby sám sobě postavil slavnou církev, která by neměla poskvrny ani vrásky ani čehokoliv takového, ale byla svatá a bezúhonná. 28 Takto jsou povinni i muži milovat své ženy jako svá těla. Kdo miluje svou ženu, miluje sebe. 29 Neboť nikdo nemá své tělo v nenávisti, ale živí je a pečuje o ně, jako i Kristus o církev. 30 Vždyť jsme údy jeho těla, z jeho masa a z jeho kostí. 31 ‚Proto opustí člověk otce i matku a přilne ke své ženě, a budou ti dva jedno tělo.‘ 32 Toto tajemství je veliké; vztahují je však na Krista a na církev. 33 Ale také jeden každý z vás ať miluje svou ženu jako sám sebe a žena ať se bojí svého muže.

- Muži nemají panovat, ale vydat se své ženě
- Máme se navzájem podřizovat jedni druhým – pokládat druhé za přednější než sebe (Fil 2:3)
- V různých podmínkách to vypadá různě, ale vždy jde o společné vítězství, společnou radost a společný cíl
- Manželství (každý vztah) je jako společný tanec ....

Efezským 6:

1 Děti, poslouchejte své rodiče v Pánu, protože to je spravedlivé. 2 ‚Cti svého otce a matku,‘ to je první přikázání se zaslíbením, 3 ‚aby ti bylo dobře a abys byl dlouho živ na zemi.‘ 4 A vy, otcové, nedrážděte své děti k hněvu, ale vychovávejte je v Pánově kázni a napomenutí. 5 Otroci, poslouchejte pozemské pány s bázní a chvěním, v upřímnosti srdce jako Krista. 6 Neslužte naoko jako ti, kdo se chtějí zalíbit lidem, ale jako Kristovi otroci, kteří z duše činí Boží vůli; 7 služte ochotně, jako Pánu, a ne jako lidem. 8 Víte, že každý, kdo vykoná něco dobrého, vezme za to odměnu od Pána, ať je to otrok nebo svobodný. 9 A vy, páni, jednejte s nimi také tak a zanechte vyhrůžek; vždyť víte, že jejich i váš Pán je v nebesích a že u něho není přijímání osob.

- Vzájemné podřizování se je projevem proměněného charakteru – není odrazem společenského postavení
- Ale v různém společenském postavení to ode mě vyžaduje různé chování – role se liší, ale hra je společná – vždy jde o společné vítězství, společnou radost a společný cíl
- Neuplatňujeme autoritu a moc nad druhými, ale tím že se podřizujeme jejich dobru, tak je budujeme a pozvedáme (1P 5:3) – pomáháme jim dorůstat do Krista
- Velikost v božím království se měří ochotou se podřítit

1 Korintským 7:

2 Ale abyste se vyvarovali smilstva, ať má každý svou ženu a každá ať má svého muže. 3 Muž ať plní své ženě, čím je povinen, a stejně i žena svému muži. 4 Žena nevládne svým tělem, nýbrž její muž, podobně ani muž nevládne svým tělem, nýbrž jeho žena. 5 Neodpírejte se navzájem, leda po vzájemné dohodě na čas, abyste se uvolnili pro modlitbu, a opět buďte spolu, aby vás pro vaši nezdrženlivost nepokoušel Satan.

- Nepatříme sami sobě, patříme Ježíši a on chce z nás učinit dary pro ostatní
- Vzájemné obdarovávání je součástí každého vztahu a vzájemného budování
- V tomto světě od sebe lidé stále něco očekávají a požadují – v božím království hledáme jak druhé potěšit a posílit. Někdy i varovat či napomenout, vždy však v lásce a pokoře.
- Každý s kým se potkám se má stát o něco lepším, radostnějším podobnějším Kristu

Římanům 8:

28 Víme, že těm, kteří milují Boha, všechny věci spolu působí k dobrému, těm, kdo jsou povoláni podle jeho předsevzetí. 29 Neboť ty, které předem poznal, také předem určil, aby byli připodobněni obrazu jeho Syna, tak aby on byl prvorozený mezi mnoha bratřími; 30 které předem určil, ty také povolal; a které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty také oslavil. 31 Co tedy k tomu řekneme? Je-li Bůh pro nás, kdo je proti nám? 32 On neušetřil vlastního Syna, ale za nás za všechny ho vydal. Jak by nám spolu s ním nedaroval všechno? 33 Kdo bude žalovat na Boží vyvolené? Vždyť Bůh je ten, kdo ospravedlňuje! 34 Kdo je ten, který je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a byl i vzkříšen z mrtvých, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás! 35 Kdo nás odloučí od Kristovy lásky? Soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, nahota, nebezpečí nebo meč? 36 Jak je napsáno: ‚Celý den jsme pro tebe vydáváni na smrt, pokládají nás za ovce určené na porážku.‘ 37 Ale v tomto všem dokonale vítězíme skrze toho, který si nás zamiloval. 38 Jsem přesvědčen, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani moci, 39 ani výšina ani hlubina, ani žádné jiné stvoření nás nebude moci odloučit od Boží lásky, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.

- Čeká nás ještě mnoho zápasů, cesta přes výšiny i hlubiny. Celé peklo nás nenávidí a sama smrt si na nás činí nárok.
- Ale na naší straně je sám stvořitel a král celého vesmíru a on ví že to zvládneme – vyvolil nás k vítězství, neustále nám pomáhá, fandí nám a stará se abychom to dokázali
- Celé nebe i země se už plní Boží slávou a nesmírnou radostí